

AKTIVIZAČNÍK V ROKU VÍRY

50. číslo ze 60

"Dveře víry" (Sk 14, 27) ... jsou pro nás stále otevřené." (*Porta fidei 1*)

Když Ježíš v evangeliu této neděle říká, že pán pochválil nepoctivého správce, že jednal prozíravě, uvažoval jsem, za co Pán chválí své služebníky svých správců. A vyšlo mi z toho, že ne za opatrnost, ale za jednoznačnost života - "nemůžete sloužit Bohu i mamonu" (Lk 16, 13). "Vím, co udělám" - tak si řekl nepoctivý správce z dnešního podobenství, když se cítil ohrožen. A choval se podle logiky světa. Hledal přízeň u jiných pánů. Co si řekneš a zejména uděláš ty, když se cítíš v tomto světě ohrožen?

První čtení z knihy proroka Amose, je velmi jasnou řečí o postoji Boha vůči těm, co jsou opatrní podle smýšlení tohoto světa. Těm, kteří jsou schopni "prodat i smetlí z obilí", Bůh říká, že "nikdy nezapomene na žádný jejich skutek" (Am 8, 7). Taková odpověď nás asi nadchne - i ty "špatné" stihne jednou Boží spravedlnost. Kdo jsou však podle proroka ti zlí? Ti, co zachovávají sobotu, žijí přesně podle předpisů, určitě chodí i každý týden do synagogy... Ale jejich srdce je jinde. Pokud to aktualizujeme, tak ti zlí jsme i my, co jsme každou neděli v kostele, ale Bohu dáme jen tu jednu jedinou hodinu v týdnu, co své problémy, ohrožení řešíme jen lidsky - rozčilováním se, nadáváním, úplatky, podvody...

Uvedu skutečný příklad ze života. Znal jsem muže, který byl kdysi v padesátých letech minulého století ředitelem školy. Úspěšným ředitelem. Jen dokud nedostal přihlášku do komunistické strany. Odmítl ji vyplnit s tím, že on je věřící a chodí do kostela. Už za pár dní nebyl ředitelem a za pár týdnů ani učitelem. Horko těžko sehnal po několika měsících hledání práci jako závozník při stahování dřeva v Tatrách. Byl ženatý a měl tehdy čtyři děti, přičemž opravoval dům po požáru a měl na tu dobu obrovskou půjčku 30.000 Kčs.

Jak by ses v takové situaci zachoval?

Vím, moje otázka je řečnická, tvá odpověď hypotetická. Ten muž však nebyl v nějaké fiktivní situaci. Byl ohrožen on i jeho rodina. A rozhodl se tak, jak to požaduje Ježíš v evangeliu - "nemůžete sloužit Bohu i mamonu". Jeho odpověď nebyla možná opatrná, ale jednoznačná.

Děsí mě ta poslední věta proroka Amose: "Nikdy nezapomenu na žádný jejich skutek." Vždyť Bůh jinde říká: "Na jejich hříchy a nepravosti si už více nevzpomenu" (Žid 10, 17). Avšak první věta patří "spravedlivým", druhá hříšníkům. Amos říká Boží slovo odsouzení těm, což sice zachovávají literu zákona, ale jejich srdce... A druhý výrok je určen tím, co se sice proviňují, ale jejich srdce...

Zde je podstata - kde je tvé srdce? Kde je moje srdce? Bůh? Mamon? I - i? Svatý otec František velmi často zdůrazňuje, že všichni jsme hříšníci. Ale je rozdíl mezi hříšníkem a hříšníkem. Papež říká, že hříšník jde k Bohu s lítostí i s důvěrou. A ten druhý hříšník tvrdí, že on nikoho nezabil, do kostela chodí, co Bůh od něho ještě chce? Prvnímu Bůh zapomene každou nepravost, druhému nezapomene žádný jeho skutek.

Chápeš ten rozdíl? Chápeš, proč jako Boží dítě nemůžeš sloužit Bohu i mamonu? Pokud si s něčím nevíš rady, hledej odpověď v učení Církve, v Písmu svatém, vyhledej nějakého Božího muže či ženu, kteří skutečně žijí svou víru v každodenním životě, a ptej jich o radu, o pomoc či modlitbu.

V srdci i mysl i v modlitbě před Bohem jsem napsal tento týden mnoho (prozatím neuveřejnitelných :-)) písmenek na zcela jiné téma, které zde zmíním jen za závěr: "Chci, aby se muži modlili na každém místě a zvedali čisté ruce bez hněvu a hádek" (1 Tim 2, 8). Muži, toto je pro vás. Modlitba je boj. A vy, muži, jste bojovníci. Tak se projeďte jako Boží bojovníci. Ven ze zákopů, z pohodlí a vpřed! Svět, Boží svět čeká, že muži budou opět muži. Že nevíš, jak na to? Vypni televizor či počítač, odlož noviny a najdi ve své farnosti jiného

muže, který je ochoten pustit se do boje proti zlu, a spolu si odzkoušejte modlitební boj možná v nějaké malé věci (například za osvobození od kouření). Vítězství muže vždy povzbudí k dalšímu boji...

Modlitba na padesátý týden Roku víry

Bože, jsem hříšník, který stojí před tebou v naději na slitování a milosrdenství. Proto ti chci zpívat písně chval. Víím, že když tě oslavuji, zlý musí poraženě odtáhnout ode mne a od mých blízkých. Když tě oslavuji, mé srdce se zvedá z problémů a zklamání a nově se v něm probouzí důvěra a naděje. A tak zpívám píseň chval. Přijmeš ji, prosím?

"Hlahol Bohu, celá země! Pějte žalmy k slávě jeho jména, jeho chválu šířte chvalozpěvem. Řekněte Bohu: Jakou bázeň vzbuzují tvé činy! Pro tvoji nesmírnou moc se vtírají v tvou přízeň i tví nepřátelé. Ať se ti klaní celá země a zpívá ti žalmy, ať zpívá žalmy tvému jménu." (Ž 66, 2 - 4 ; pomodli se ho celý, prosím).